

عنوان مقاله:

روابط اجتماعی اسماعیلیان نزاری با پیروان دیگر فرق شیعه (امامیه و زیدیه)

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی مطالعات میان رشته ای علوم دینی و حوزوی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

بابک محضری - دانشجوی دکترای تاریخ اسلام دانشگاه ادیان و مذاهب اسلامی تهران

خلاصه مقاله:

در دوره حکومت سلجوقیان تا مقطع فرمانروایی سلطان وقت ملک شاه (۴۸۵ ه.ق)، سیاست مذهبی سلطان بر پایه حمایت های فراگیر از مذهب تسنن و گرایش هایمربوط به آن بود. این یعنی انزوای تشیع و شیعیان از صحنه اجتماعی و سیاسی جامعه که بالطبع این امر سبب شده بود تا فرق و دسته های شیعی در وضعیت های نامناسب اجتماعی و سیاسی قرار گیرند. با گذر زمان و واکنش های شیعیان به این جریان و حرکت انزواگر، این اوضاع نابسامان و نامطلوب دوام نیافت. سلجوقیان در میانه نیمه دوم قرن پنجم هجری با معضل جدی شکل گیری حکومت اسماعیلیان نزاری به راهبری حسن صباح روبرو گردیدند که هدف آن، برچیدن بساط حکومت سلجوقیان بود و همین خطر توجه آنان را به مقابله با اسماعیلیان معطوف ساخت. در چنین وضعیتی، حکومت سلجوقی وقت به ناچار به برقراری روابط مسالمت آمیز با شیعیان امامیه تن در داد که این امر علی رغم اینکه به حسب ظاهر سبب رویدادهایی در تقویت روابط اسماعیلیان نزاری با فرق امامیه از جمله زیدیه شد، اما در عمل بر خلاف آن گردید. بر این اساس این پژوهش با توجه به مناسبات شیعیان امامیه و اسماعیلیان نزاری با حکومت سلجوقیان، واکنش شیعیان امامیه در برابر اسماعیلیان نزاری و روابط آنان را با سایر فرق شیعه در موضوعاتی چون مناظرات، احکام فقهی صادره از علمای امامیه زیدی و.... و درگیری میان اسماعیلیه با امامیه و زیدیه در محلات شهری را تبیین نموده است. این تحقیق بر پایه هدف با روش کیفی توصیفی تحلیلی و با گردآوری داده ها با استناد به اسناد کتابخانه ای، موضوع "روابط اجتماعی اسماعیلیان نزاری با پیروان دیگر فرق شیعه (امامیه و زیدیه)"، را مورد واکاوی قرار داده و به این نتیجه رسیده است که ارتباطات اسماعیلیان با علمای امامیه و زیدیه، ارتباط مطلوبی نبوده و آنان همواره صفوف خویشرا از آنان جدا می ساختند.

کلمات کلیدی:

اسماعیلیان، نزاری، تاریخ اجتماعی، روابط، مناسبات، فرق شیعه، امامیه، زیدیه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2035806>

